

спрѣ за малко и се натъкна на една зовеща находка. Въ процепа на една скала видѣха скелета на единъ мжжъ, още покритъ съ парцали отъ дрехитѣ му. Намѣриха тамъ и единъ златенъ часовникъ съ името на Тесемъ, издълбано въ самия часовникъ, и научнитѣ материали на Амундсенъ.

Оставали на нещастния норвежецъ само 4 километра до островъ Диксонъ. Преди да умре, той падналъ отъ умора въ пропастьта, безъ да подозира, че е вече толкова близу до цельта.

*

Сега на носъ Челинскинъ, отгдето бѣха тръгнали двамата норвежци за последното си пжтешествие, се издига високата мачта на една отъ най-силнитѣ въ свѣта радио-станции. Това е гордостъ на руската наука. Тамъ, гдето нещастнитѣ норвежци, обзети отъ отчаяние, бѣха хвърлили картата си, работи безжиченъ телеграфъ. Въ устието на Пасина се издига вече едно голѣмо село, а пжтътъ до островъ Диксонъ е покритъ съ цѣла верига зимни лагери.

Но това чудо не е станало веднага. То е извършено въ единъ периодъ отъ 15 години, презъ което време сж построени безжични телеграфи на разни точки въ мѣстностьта, и днесъ имаме вече цѣла мрежа отъ такива постове.

За да се завърши както трѣбва това голѣмо дѣло, трѣбвало е да се построи една централна станция съ голѣма мощъ, та да може да подържа връзки съ всички отдѣлни постове и да се сношава съ Москва.

И тъкмо за тая цель миналата година бѣ построена на островъ Диксонъ тая грамадна станция. Но какви усилия и какви жертви струва всичко това! Изслушайте нейната малка история!

На 14 августъ 1934 година единъ руски параходъ, следъ голѣми мжчнотии, успѣ да стигне на островъ Диксонъ и да проникне въ широкия му заливъ. Той носѣше